

VINCENTIUS FERRER IN HET TEKEN VAN DE HEEMKUNDE

Hugo Lambrechts-Augustijns

Vincentius werd rond 1350 in het Spaanse Valencia geboren uit een Engelse vader en een Spaanse moeder. Op jonge leeftijd trad hij toe tot de Orde der Predikheren, de Dominicanen. De tegenpaus te Avignon, Clemens VII (1378-1394), maakte gebruik van deze beroemde predikant om het koninklijk huis van Aragon op zijn hand te krijgen. De orde riep hem terug om les te geven aan de domschool van Valencia. Toen hij in Toulouse predikte, werden de lessen aan de universiteit drie weken lang stilgelegd om ieder de gelegenheid te geven naar hem te gaan luisteren. In 1412 staakte Vincentius zijn steun aan de paus van Avignon. Na het Concilie van Konstanz (1413-1417) stond er weer één paus aan het hoofd van de Kerk. Vincentius stierf te Vannes (Bretagne) in 1419, waar hij begraven ligt in de kathedraal. Een tijdgenoot schreef:

“Wie hem eenmaal gehoord had, wou niet meer weg en trok met hem mee naar de volgende standplaats. Met als gevolg dat hij vaak door duizenden mensen werd begeleid. Hij was gewoon drie maal per dag een toespraak te houden; opvallend was daarbij dat zijn stem niet zwakker werd. Hoewel hij alleen in het Spaans sprak, zijn moedertaal, werd hij begrepen door Fransen, Italianen, Duitsers, Engelsen en zelfs Grieken en Hongaren. Hij moet ook onnoemelijk veel wonderen hebben verricht; hij wekte een aantal doden weer ten leven; wist brood en meel te vermenigvuldigen; genas blinden, stommen, lammen en geesteszieken; als hij een zieke de hand oplegde, was deze weer beter.”

Hij is de patroonheilige van Valencia en Vannes, verder van huizenbouwers, dakdekkers, dakpanfabrikanten, houtbewerkers en loodgieters. Zijn feestdag is 5 april. In de iconografie heeft hij als attribuut een koperen toeter, omdat zijn stem en boodschap ver reikte. Een vlammetje op zijn voorhoofd suggereert dat Vincentius – net als de apostelen met Pinksteren – een vurige tong ontving. Iedereen verstond hem in zijn eigen taal, net als destijds bij de apostelen. Spreken wij ook met de vurige tong van de liefde voor heemkunde, in een taal die iedereen verstaat, en die klinkt als een schallend koperen instrument?